

ZAŁĄCZNIK 1

Działania legislacyjne podjęte w 2015r. przyczyniające się do realizacji celów SRT2020¹

I. USTAWY I ZAŁOŻENIA DO PROJEKTÓW USTAW			
Lp.	Cele	Tytuł	Istota projektu
1.	Cel szczegółowy 1: stworzenie nowoczesnej i spójnej sieci infrastruktury transportowej	Projekt ustawy o strategicznych inwestycjach celu publicznego (Prace nad projektem ustawy osiągnęły etap uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych. Docelowo jej problematyka zostanie włączona do kompleksowej regulacji o charakterze kodeksowym dotyczącej procesu inwestycyjno-budowlanego. Na dzień 5 grudnia 2016 r. projekt Kodeksu Urbanistyczno-Budowlanego (numer z Wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów UD135) był na etapie uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych.)	Projekt ustawy integruje i ujednolica w możliwym zakresie rozwiązania dedykowane poszczególnym rodzajom inwestycji (obejmują one obecnie: drogi publiczne, linie kolejowe, inwestycje związane z terminalem LNG, budowle przeciwpowodziowe, lotniska użytku publicznego, sieci przesyłowe). Dla inwestycji tych przewidziano szybką ścieżkę proceduralną z dopuszczeniem elastycznego podejścia w tym zakresie w zależności od potrzeb inwestora. Zakresem regulacji objęto fazę lokalizacji inwestycji, pozyskania praw do nieruchomości, a także procesu budowlanego. Przewidziano też wprowadzenie mechanizmów wzmacniających ład przestrzenny, takich jak opiniowanie przez gminy przebiegu inwestycji oraz rozwiązań technicznych, a także obowiązek następczego dostosowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
2.		Ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (Dz. U. poz. 1741)	Regulacja wdraża dyrektywę 2014/106/UE Komisji z dnia 5 grudnia 2014 r. zmieniającą załączniki V i VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 355 z 12.12.2014 r., str. 42). Ponadto zmodyfikowane zostały wybrane zagadnienia dotyczące bezpieczeństwa, w tym obejmujące transpozycję dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji

¹ Powtarzające się akty prawne wynikają z faktu realizacji kilku celów SRT 2020.

			<p>przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dz. Urz. UE L 164 z 30.04.2004 r., str. 44, z późn. zm.). Dodatkowo, z uwagi na planowane uruchomienie tzw. kolejowych korytarzy towarowych przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zmiana zawiera również przepisy umożliwiające wykonanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy (Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010 r., str. 22, z późn. zm.).</p>
3.		<p>Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. poz. 770)</p>	<p>W 2015r. trwały dalsze prace nad projektem ustawy, którego celem jest stworzenie, a następnie wdrożenie procedur regulujących europejską usługę opłaty elektronicznej (EETS) przewidzianą w decyzji Komisji Europejskiej z dnia 6 października 2009 r. w sprawie definicji europejskiej usługi opłaty elektronicznej oraz jej elementów technicznych.</p> <p>Ustawa została ogłoszona w Dz. U. i obowiązuje od 18 czerwca 2016 r.</p>
4.		<p>Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1590)</p>	<p>Przepisy ustawy zostały stworzone w celu usprawnienia przygotowania inwestycji drogowych, szczególnie w kontekście wydatkowania funduszy Unii Europejskiej w najbliższej perspektywie finansowej w latach 2014-2020.</p>
5.		<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (UC 127)²</p>	<p>W odniesieniu do kwestii przepustowości infrastruktury istniejących portów lotniczych w projekcie znalazła się regulacja, która nakłada na zarządzającego lotniskiem obowiązek prowadzenia analizy przepustowości, o której mowa art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 95/93/EWG, w</p>

² W 2016r. projekt wpisany do nowego wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów pod numerem UC 32.

			<p>przypadkach i terminach określonych w tym przepisie lub na pisemne żądanie Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Prezes ULC będzie mógł żądać przeprowadzenia takiej analizy m.in. w przypadku przypuszczenia, że dostępna przepustowość jest niewystarczająca dla obecnych lub planowanych operacji czy uznania, że istnieją potencjalne, w szczególności środowiskowe, ograniczenia dla wykonywania operacji lotniczych, których istnienie może wymagać zmiany statusu portu lotniczego na port koordynowany albo port z organizacją rozkładów lotów.</p>
6.	<p>Cel szczegółowy 2: poprawa sposobu organizacji i zarządzania systemem transportowym</p>	<p>Ustawa z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 200)</p>	<p>Celem zmiany było usprawnienie procedur służących realizacji inwestycji w transporcie kolejowym. Zasadniczą częścią nowelizacji było wprowadzenie zmian mających na celu ułatwienie prowadzenia określonych postępowań administracyjnych i przyjmowania dokumentów programowych związanych z realizacją procesu inwestycyjnego na kolei.</p>
7.		<p>Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1753)</p>	<p>Zmiany wprowadzono w związku z koniecznością dostosowania prawa krajowego w zakresie niezbędnym do usunięcia naruszenia prawa Unii Europejskiej wskazanego w postępowaniu wszczętym w 2012 r. przeciwko Polsce przez Komisję Europejską (naruszenie nr 2012/2222). W ocenie KE Polska nie wdrożyła do prawa krajowego przepisów regulujących warunki prowadzenia rachunkowości przez przewoźników kolejowych i zarządców infrastruktury - art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 32), a dodatkowo niektóre polskie przepisy w zakresie dotyczącym rachunkowości, w tym art. 5 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1297, z późn. zm.) były sprzeczne z dyrektywą nr 2012/34/UE, bo przewidywały odstępstwo od wymogów prowadzenia odrębnej rachunkowości przy</p>

			<p>wykonywaniu działalności przewoźnika kolejowego i zarządcy infrastruktury przez jednego przedsiębiorcę.</p> <p>Zmiana zawiera regulacje zapewniające transparentność w zakresie rachunkowości przedsiębiorców kolejowych oraz zarządców infrastruktury kolejowej pod kątem wykorzystania funduszy publicznych i wydatkowania ich jedynie na cele, na jakie są one przeznaczone. Nowelizacja zawiera także wprowadzenie obowiązku publikowania prowadzonej oddzielnej rachunkowości zapewniającej transparentność wydatkowanych funduszy publicznych.</p>
8.		<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (poz. UC 30 wykazu prac legislacyjnych RM)</p>	<p>W 2015 r. rozpoczęto prace legislacyjne nad projektem ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw, wdrażającym do prawa krajowego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2015 r., str. 32) oraz uzupełniającym wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 191 z 18.07.2008 r., str. 1)</p> <p>Zakres przedmiotowy projektowanej ustawy obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zasady mające zastosowanie do zarządzania infrastrukturą kolejową oraz wykonywania przewozów kolejowych; • kryteria mające zastosowanie do wydawania, odnawiania lub zmiany licencji na wykonywanie przewozów kolejowych; • warunki ustalania opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej i dokonywania alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej; • określenie zasad udostępniania obiektów infrastruktury usługowej i warunków funkcjonowania nowej kategorii podmiotów na rynku kolejowym – operatorów obiektów infrastruktury usługowej; • zmianę przepisów regulujących pozycję ustrojową

			<p>Prezesa UTK – wzmocnienie niezależności tego organu i kompetencji regulacyjnych w obszarze rynku kolejowego.</p> <p>Projekt w dn. 19 lipca 2016 r. został rozpatrzony przez Radę Ministrów i przyjęty przez Sejm RP w dn. 16 listopada 2016 r.</p>
9.		Ustawa z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o Funduszu Kolejowym (Dz. U. poz. 1154)	<p>Ustawa ma na celu dalszą poprawę standardu obsługi pasażerów w regionalnych przewozach kolejowych wykonywanych w ramach umów o świadczenie usług publicznych. Nowelizacja przedłużyła do 2020r. finansowanie / współfinansowanie ze środków Funduszu Kolejowego zadań samorządów województw w zakresie zakupu, modernizacji oraz napraw pojazdów kolejowych przeznaczonych do przewozów pasażerskich wykonywanych na podstawie umowy o świadczenie usług publicznych. Na ten cel w latach 2016-2020 zostanie przeznaczona łącznie kwota 550 mln zł, tj. 110 mln zł rocznie.</p>
10.		Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze (Dz. U. poz. 1586)	<p>Ustawa implementuje przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 255/2010 z dnia 25 marca 2010 r. ustanawiającego wspólne zasady zarządzania przepływem ruchu lotniczego (Dz. Urz. UE L 80 z 26.03.2010, str. 10, z późn. zm.).</p> <p>Najistotniejsze zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w kosztach związanych z zadaniami finansowanymi z opłat za koordynację rozkładów lotów nie mogą być uwzględniane kary pieniężne przewidziane w Prawie lotniczym. W ten sposób podmiot obciążony karą nie będzie mógł zrekompensować sobie poniesionego wydatku poprzez podniesienie kosztów stanowiących podstawę do ustalenia pobieranych opłat. To samo rozwiązanie dotyczy opłat lotniskowych i nawigacyjnych; • na wniosek koordynatora lub zarządzającego lotniskiem, w którym wprowadzono koordynację rozkładów lotów, podmiot zarządzający przepływem ruchu lotniczego przekazuje przyjęty plan lotu wnioskodawcom, natomiast oni zobowiązani są do jego udostępnienia Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego (ULC), właściwym organom

			<p>kontroli ruchu lotniczego oraz użytkownikom statków powietrznych;</p> <ul style="list-style-type: none"> • zarządzający lotniskiem lub koordynator ma obowiązek powiadomić Prezesa ULC oraz służby ruchu lotniczego o zdarzeniach związanych z ruchem lotniczym, ich przyczynach i przewidywanym czasie trwania; • wprowadzenie katalogu administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 255/2010. <p>Projekt nowelizacji ustawy – Prawo lotnicze przewiduje szereg przepisów dostosowujących prawo krajowe do nowych lub znowelizowanych przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących przede wszystkim problematyki praw pasażerów, żeglugi powietrznej, personelu lotniczego, techniki lotniczej, lotniczej działalności gospodarczej i transportu lotniczego, operacji lotniczych, lotnisk oraz ochrony lotnictwa cywilnego. W projekcie przewidziano usunięcie wielu obciążeń regulacyjnych wobec podmiotów związanych z transportem lotniczym, które mogą przyczynić się do zwiększenia popytu na usługi transportowe oraz zwiększenia efektywności przewozów lotniczych.</p>
11.	Cel szczegółowy 3: bezpieczeństwo i niezawodność	Ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (Dz. U. poz. 1741)	Ustawa znacząco wzmocniła pozycję Państwowej Komisji Badania Wypadków Kolejowych, jej uprawnienia i kompetencje. Dodatkowo ustawa rozszerzyła zakres działania Komisji i przepisów dotyczących badania wypadków i incydentów kolejowych na bocznicę kolejowe.
12.		Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. poz. 1569)	Ustawa dotyczy implementacji do polskiego prawa Konwencji o pracy na morzu (MLC) z 2006 r., która weszła w życie 20 sierpnia 2013 r. i wprowadziła minimalne, międzynarodowo ujednoczone standardy pracy i życia marynarzy na statkach morskich, zapewniające ochronę warunków pracy oraz przestrzeganie praw człowieka i obywatela.

			Ustawa reguluje zagadnienia dotyczące: minimalnych wymagań dla marynarzy uprawniających do pracy na statku, pośrednictwa pracy, warunków zatrudnienia, warunków pracy i życia na statku, ochrony zdrowia i ochrony socjalnej, szczególnych obowiązków i uprawnień marynarza i armatora, dokumentów MLC, inspekcji kontroli na statku, procedur wnoszenia i rozpatrywania skarg, pracy na statkach niekonwencyjnych, odpowiedzialności karnej.
13.		Ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Program ochrony brzegów morskich” (Dz. U. poz. 1700)	Zmiana ustawy miała na celu aktualizację odcinków brzegu morskiego przeznaczonego do ochrony, zakresu monitoringu brzegu morskiego oraz uszczegółowienie celów Programu przez wykreślenie przepisu dotyczącego zabezpieczenia linii brzegowej według stanu z 2000r. oraz zaniku plaży. Wprowadzono również mierniki oceny realizacji Programu. Przyjęte rozwiązania ułatwią urzędом morskim realizację zadań z zakresu ochrony brzegów morskich.
14.		Ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1320)	Ustawa dokonała transpozycji do polskiego porządku prawnego art. 1 pkt 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/35/UE z dnia 21 listopada 2012 r. dotyczącej zmiany dyrektywy 2008/106/WE w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012 r., str. 78), dotyczącego obowiązku przekazywania do Komisji Europejskiej danych statystycznych dotyczących dokumentów kwalifikacyjnych wydawanych przez polską administrację morską. Ponadto ustawa zmieniła przepisy ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim m.in. w zakresie inspekcji państwa bandery, upoważniania uznanych organizacji do wykonywania zadań administracji morskiej, uznawania stacji atestacji wyposażenia morskiego, kwalifikacji marynarzy, Centralnej Morskiej Komisji Egzaminacyjnej.

15.		Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1642)	Ustawa uregulowała m.in. sprawy związane z funkcjonowaniem Państwowej Morskiej Służby Hydrograficznej oraz nadzorem przeciwpożarowym sprawowanym przez dyrektorów urzędów morskich w polskich obszarach morskich oraz morskich portach i przystaniach, jak również wprowadziła możliwość karania w drodze mandatu karnego za niektóre naruszenia popełniane na obszarze morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego, portu morskiego lub przystani morskiej, kotwicowisk, torów wodnych oraz pasa technicznego.
16.		Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (UC 127) ³	Projekt ma na celu w szczególności dostosowanie krajowego prawodawstwa do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 376/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zgłaszania i analizy zdarzeń w lotnictwie cywilnym oraz podejmowanych działań następczych, zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 996/2010 oraz uchylecia dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzeń Komisji (WE) nr 1321/2007 i (WE) nr 1330/2007. Zmiany dotyczyłyby ogólnego dostosowania przepisów ustawy Prawo lotnicze (uwzględnienie Krajowego Programu Bezpieczeństwa w Lotnictwie Cywilnym) oraz uregulowanie kwestii związanych z tzw. justculture ⁴ (np.: wskazania organu właściwego w zakresie możliwości dokonywania przeglądu przepisów wewnętrznych dotyczących justculture, sprawdzania czy osoby działające na rzecz podmiotów nie ponoszą uszczerbku za zgłaszanie w ramach dobrowolnego albo obowiązkowego systemu zgłaszania zdarzeń).

³ W 2016 r. projekt wpisany do nowego wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów pod numerem UC 32.

⁴ Kultura sprawiedliwego traktowania tzw. „Just Culture” to wszelkie działania prowadzące do podniesienia świadomości z zakresu bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym, mające na celu zwiększenie liczby zgłaszanych zdarzeń w ramach zarówno obowiązkowego, jak i dobrowolnego systemu zgłaszania zdarzeń lotniczych.

17.	Cel szczegółowy 4: ograniczanie negatywnego wpływu transportu na środowisko	Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1642)	Ustawa implementuje dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 135) poprzez zmianę i uzupełnienie Rozdziału 9. Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne obszarów morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej.
18.		Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (UC 127) ⁵	Zmiana art. 53 ust. 5 polegająca na dodaniu przepisu doprecyzowującego wymóg określenia w rozporządzeniu wykonawczym wzoru wniosku o wydanie świadectwa zdatności w zakresie hałasu.
19.	Cel szczegółowy 5: zbudowanie racjonalnego modelu finansowania inwestycji infrastrukturalnych	Ustawa z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 200)	Nowe brzmienie art. 38c uprościło kształt programu wieloletniego, który obecnie wskazuje listę i wartości projektów przewidzianych do realizacji w ramach programu oraz określa wszystkie środki przewidziane na realizację programu w podziale na poszczególne lata realizacji programu.
20.		Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (UC 127) ⁶	W ramach projektu przewiduje się m.in. zmianę uregulowań prawnych dotyczących finansowania służb żeglugi powietrznej na lotniskach regionalnych (jednym z elementów kosztów służb są koszty infrastruktury), która umożliwi większą elastyczność finansowania takich służb, w tym umożliwi ich finansowanie na nowopowstałych lotniskach.

⁵ Projekt został wpisany w 2015 r. do wykazu prac legislacyjnych pod numerem UC 127. W 2016 r. projekt został wpisany do nowego wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów pod numerem UC 32. Planowany termin przyjęcia projektu przez Radę Ministrów – I kwartał 2017 r.

⁶ j.w.

II. ROZPORZĄDZENIA

Lp.	Cele	Tytuł	Istota projektu
1.	Cel szczegółowy 1: stworzenie nowoczesnej i spójnej sieci infrastruktury transportowej	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie wykazu dróg krajowych oraz dróg wojewódzkich, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi do 10 t, oraz wykazu dróg krajowych, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku osi do 8 t (Dz. U. poz. 802)	W związku z oddaniem do ruchu nowych odcinków dróg krajowych o dopuszczalnym nacisku osi do 11,5 t oraz 10 t, a także nowych odcinków dróg wojewódzkich o dopuszczalnym nacisku osi do 10 t zaistniała konieczność ustalenia nowych wykazów tych dróg.
2.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 26 czerwca 2015 r. w sprawie ustalenia przebiegu dróg krajowych (Dz. U. poz. 941)	Wydanie rozporządzenia miało na celu doprowadzenie do uporządkowania sieci dróg krajowych i odzwierciedlenie rzeczywistego stanu przebiegu dróg krajowych. Konieczne było ustalenie przebiegu dróg krajowych ze względu na zmiany, które nastąpiły w wyniku wybudowania i oddania do użytkowania obwodnic miejscowości oraz innych nowych odcinków dróg, zaliczonych do kategorii dróg krajowych na mocy art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.), jak również odcinków dróg zaliczonych do kategorii dróg krajowych lub odcinków dróg pozbawionych kategorii dróg krajowych odpowiednimi rozporządzeniami ministra właściwego do spraw transportu, a także przedstawionych propozycji zarządców dróg krajowych (GDDKiA oraz prezydentów miast na prawach powiatu) w zakresie zmiany przebiegu tych dróg, dokonanych zmian nazw gmin lub miast oraz nadania miejscowościom statusu miasta, dokonanych zmian nazw ulic (placów, mostów) w miastach, dokonanych pomiarów geodezyjnych na podstawie, których stwierdzono, że dana droga krajowa przebiega bądź nie przebiega przez obszar danej gminy (miasta), nieściśłości wskazanych przez zarządców dróg.

3.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 9 września 2015 r. w sprawie zaliczenia dróg do kategorii dróg krajowych (Dz. U. poz. 1488)	W związku z proponowanymi zmianami kategorii dróg publicznych, które następują w wyniku realizacji inicjatywy zarządców dróg krajowych, tj. Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad i prezydentów miast na prawach powiatu zaistniała konieczność zaliczenia odcinków dróg do kategorii dróg krajowych.
4.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 9 września 2015 r. w sprawie pozbawienia dróg kategorii dróg krajowych (Dz. U. poz. 1489)	W związku z proponowanymi zmianami kategorii dróg publicznych, które następują w wyniku realizacji inicjatywy zarządców dróg krajowych tj. Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad i prezydentów miast na prawach powiatu zaistniała konieczność pozbawienia odcinków dróg kategorii dróg krajowych.
5.		Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sieci autostrad i dróg ekspresowych (Dz. U. poz. 1734)	Wydanie rozporządzenia miało na celu dostosowanie układu autostrad i dróg ekspresowych do sieci oraz wymagań określonych w rozporządzeniu PE i Rady UE nr 1315/2013 ws. wytycznych dla sieci TEN-T, usankcjonowanie stanu faktycznego poprzez dopisanie do rozporządzenia dróg krajowych o parametrach drogi ekspresowej oraz zmianę układu drogowego w związku z funkcjonowaniem strategicznych dla gospodarki zakładów azotowych w Policach oraz rafinerii w Płocku.
6.		Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 czerwca 2015 r. w sprawie określenia lotnisk międzynarodowych (Dz. U. poz. 1059)	Określenie lotnisk międzynarodowych z uwzględnieniem potrzeb danego regionu oraz przepisów określających lotnicze przejścia graniczne.
7.	Cel szczegółowy 2: poprawa sposobu organizacji i zarządzania systemem transportowym	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 16 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków dostępu i korzystania z infrastruktury kolejowej (Dz. U. poz. 1723)	Zmiana rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 5 czerwca 2014 r. w sprawie warunków dostępu i korzystania z infrastruktury kolejowej (Dz. U. poz. 788) wynikała z konieczności uzupełnienia przepisów o opis sytuacji, w której zarządca infrastruktury kolejowej nie może ustalić kosztów działalności w ostatnim zakończonym roku obrotowym, np. w przypadku

			rozpoczęcia działalności polegającej na udostępnianiu infrastruktury kolejowej.
8.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 września 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków prowadzenia ruchu kolejowego i sygnalizacji (Dz. U. poz. 1476)	Wprowadzenie zmiany do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 lipca 2005r. w sprawie ogólnych warunków prowadzenia ruchu kolejowego i sygnalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 360) wynikało ze zgłoszonej przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego potrzeby uporządkowania zasad numeracji pociągów oraz umożliwienia jednoznacznej identyfikacji pociągów przez pasażerów. Wprowadzenie tej zmiany wyeliminowało problemy związane z brakiem jednoznacznej identyfikacji pociągów przez podróżnych oraz uporządkowało system informacji o rozkładzie jazdy pociągów. Zakres zmiany dotyczył również częściowego uwzględnienia propozycji przewoźników kolejowych dotyczącej warunków wykonywania szczegółowej i uproszczonej próby hamulca, a także uporządkowania zasad ustawiania wskaźników We stosowanych na liniach zelektryfikowanych.
9.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 25 września 2015 r. w sprawie warunków oraz trybu wydawania, przedłużania, zmiany i cofania autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa (Dz. U. poz. 1548)	Konieczność wydania rozporządzenia wynikała z tego, iż utraciło moc obowiązującą dotychczasowe rozporządzenie Ministra Transportu z dnia 12 marca 2007 r. w sprawie warunków oraz trybu wydawania, przedłużania, zmiany i cofania autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa (Dz. U. poz. 389, z późn. zm.). Przedmiotowe rozporządzenie było niezbędne dla bieżącego prowadzenia spraw związanych z wydawaniem, przedłużaniem, zmianą i cofaniem autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa, a więc dokumentów uprawniających podmioty sektora kolejowego do prowadzenia określonych rodzajów działalności (np. przewoźnika kolejowego czy zarządcy infrastruktury).
10.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 31	W rozporządzeniu zostały określone stawki opłat za czynności Prezesa UTK wymienione w art. 16 ustawy z

		lipca 2015 r. w sprawie czynności wykonywanych przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, za które pobierane są opłaty, oraz wysokości tych opłat i trybu ich pobierania (Dz. U. poz. 1127)	dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym. Przepisy dotyczące opłat za czynności Prezesa UTK zostały dostosowane do nowego nazewnictwa dokumentów wydawanych przez Prezesa UTK, zezwalających na dopuszczanie do eksploatacji.
11.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 6 lutego 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu uzyskania certyfikatu bezpieczeństwa (Dz. U. poz. 232)	Z uwagi na praktyczne problemy ze stosowaniem procedury wydawania certyfikatów bezpieczeństwa niezbędne było skorygowanie niektórych przepisów rozporządzenia Ministra Transportu z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu uzyskania certyfikatu bezpieczeństwa (Dz. U. poz. 1682) w zakresie dotyczącym dokumentów, które należy przedłożyć wraz z wnioskiem o wydanie certyfikatu bezpieczeństwa. Dodatkowo rozporządzenie zostało dostosowane do nowych wymagań dotyczących dopuszczania do eksploatacji pojazdów kolejowych wprowadzonych do ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.
12.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych (Dz. U. z 2015r. poz. 46)	W związku z deregulacją 3 zawodów z zakresu kolejnictwa i wszystkich zawodów z zakresu metra niezbędne było wydanie nowego rozporządzenia regulującego zasady uznawania kwalifikacji zawodowych personelu kolejowego. Rozporządzenie zawiera: 1) nowe wymagania zdrowotne oparte o przepisy prawa UE (TSI „Ruch Kolejowy”); 2) modyfikację wymagań dotyczących wykształcenia w celu ich dostosowania do współczesnego modelu kształcenia zawodowego i uwarunkowań systemowych; 3) uregulowanie wymagań dla prowadzących pojazdy kolejowe zwolnionych z obowiązku posiadania licencji i świadectwa maszynisty.
13.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 17 lutego 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny	Zmiany rozporządzenia wynikały m.in. z potrzeby umożliwienia stosowania na drogach publicznych przekroju „2+1” z trwałym rozdzieleniem kierunków ruchu za pomocą dwustronnej bariery ochronnej, jako rozwiązania mającego poprawić poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego w

		odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 329)	Polsce.
14.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 17 lutego 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 331)	Zmiana rozporządzenia wynikała z potrzeby umożliwienia stosowania na drogach publicznych, a tym samym na drogowych obiektach inżynierskich leżących w ciągach dróg publicznych, przekroju „2+1” z trwałym rozdzieleniem kierunków ruchu za pomocą dwustronnej bariery ochronnej, jako rozwiązania mającego poprawić poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego w Polsce.
15.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 5 sierpnia 2015 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie dokumentów oraz informacji, jakie jest obowiązany przedstawić przedsiębiorca ubiegający się o koncesję lub wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przewozu lotniczego (Dz. U. poz. 1398)	W rozporządzeniu określono dokumenty oraz informacje, jakie obowiązany jest przedstawić przedsiębiorca ubiegający się o koncesję lub wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przewozu lotniczego, w celu zachowania przejrzystości i jednolitości stosowania procedur dotyczących wydawania koncesji oraz nadzoru nad koncesjonariuszami w zakresie katalogu dokumentów, jakie należy przedłożyć celem potwierdzenia spełnienia wymogów określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty. Ponadto rozporządzenie określa wzory informacji, które w znacznym stopniu pomogą podmiotom planującym rozpoczęcie działalności w zakresie przewozu lotniczego w uzyskaniu stosownych uprawnień, a także przewoźnikom lotniczym w przygotowaniu informacji i dokumentów przedkładanych Prezesowi ULC w ramach prowadzonego przez niego bieżącego nadzoru nad koncesjonariuszami.
16.		Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa zmieniającego rozporządzenie w sprawie procedury konkursowej określającej szczegółowe warunki dystrybucji ograniczonych praw przewozowych – art. 191 ust. 14	Nowelizacja rozporządzenia realizowana jest w celu ułatwienia prowadzenia, uporządkowania i zapewnienia spójności procedury konkursowej oraz zmniejszenia liczby dokumentów oraz informacji składanych przez przewoźników wnioskujących o wydanie upoważnienia w procedurze konkursowej. Projekt nowelizacji odzwierciedla również zalecenia KE, które w marcu 2015 r. zostały

		ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 605, z późn. zm.)	przekazane do wszystkich państw członkowskich UE w formie Information Note (Ares (2015) 1099745-12/2/2015).
17.		Projekt rozporządzenia w sprawie zakazów lub ograniczeń lotów na czas dłuższy niż 3 miesiące – art. 119 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze	Zakres projektu rozporządzenia obejmuje w szczególności: - przegląd i aktualizację wykazu D, P i R, wraz ze statystykami wykorzystania, - wydawanie zgód, o których mowa w § 7 ust. 2 ww. rozporządzenia – zarządzający strefami + właściwy organ ATS, - strefy R od pkt 20-23 do usunięcia (miasta z podziałem wg ilości mieszkańców), - ustalenie katalogu podmiotów uprawnionych do żądania ustanawiania stref.
18.		Projekt rozporządzenia w sprawie ograniczeń lotów na czas nie dłuższy niż 3 miesiące – art. 119 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze	Zakres projektu obejmuje w szczególności zmianę państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym na instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej oraz eliminuje instytucje rejonów ograniczeń. Projekt powstał w 2015 r. W 2016 r. znajduje się na etapie uzgodnień wewnętrznych.
19.		Zmiana rozporządzenia w sprawie struktury polskiej przestrzeni powietrznej oraz szczegółowych warunków i sposobu korzystania z tej przestrzeni – art. 121 ust. 5 pkt 1 i 2) ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze	Zakres projektu zmiany rozporządzenia obejmuje w szczególności: - ujednoczenie definicji – wykreślenie tych, które są określone w ustawie Prawo lotnicze oraz odesłanie do właściwych przepisów UE (SES I i SERA), - EA/RCA do usunięcia z wzorów RQA, AUP, UUP w załącznikach 1-3 (weryfikacja z przepisami międzynarodowymi), - TSA/TRA wyznaczonych w formie stref niebezpiecznych D – do usunięcia, jako nie znajdujące umocowania w przepisach międzynarodowych – nad morzem pełnym strefy D, P i R publikowane w formie ostrzeżeń nawigacyjnych (AIP ENR 5.), - dodanie „upoważnionych organów” do zamawiania/ wykorzystywania elementów struktury powietrznej – zgodnie z approvedagency z ASM Handbook

			(Eurocontrol). Opracowanie projektu rozpoczęło się w 2015 r. i do chwili obecnej nie zostało zakończone. Planowany termin przyjęcia rozporządzenia – II kwartał 2017 r.
20.	Cel szczegółowy 3: bezpieczeństwo i niezawodność	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw regulacji i harmonizacji obszaru bezpieczeństwa transportu i ruchu drogowego (Dz. U. poz. 649)	W zamierzeniu projektodawcy zadaniem Pełnomocnika miała być analiza, ocena i wdrożenie zaleceń i rekomendacji wynikających z przeglądu obszarów kluczowych z punktu widzenia poprawy stanu bezpieczeństwa w transporcie i ruchu drogowym w Polsce, tj. struktury instytucjonalnej zarządzania bezpieczeństwem ruchu drogowego, systemu finansowania działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego, systemu kształcenia dzieci i młodzieży w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego a także systemu badań wypadków w transporcie i w ruchu drogowym. Swoje zadania Pełnomocnik miał wykonywać we współdziałaniu z Krajową Radą Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, Państwową Komisją Badania Wypadków Kolejowych, Państwową Komisją Badania Wypadków Lotniczych, Państwową Komisją Badania Wypadków Morskich oraz właściwymi organami administracji rządowej. Pełnomocnik miał także kierować do administracji rządowej rekomendacje, zalecenia i opinie, wskazując konkretne działania do podjęcia, podejmować współpracę z organami administracji publicznej i z organizacjami pozarządowymi w celu właściwej realizacji powierzonych mu zadań oraz zapewnienia efektywnej realizacji Narodowego Programu Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego 2013-2020. Do jego obowiązków należało również składanie Radzie Ministrów półrocznych sprawozdań ze swojej działalności.
21.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 20 października 2015 r. w sprawie	Przyczyną wprowadzenia nowego rozporządzenia było dostosowanie obowiązującego rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26 lutego 1996 r.

		warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych oraz bocznic kolejowych z drogami i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 1744)	w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 144, z późn. zm.) do aktualnego stanu wiedzy wynikającej z postępu technicznego w dziedzinie sterowania ruchem kolejowym, wprowadzania nowych technologii i konstrukcji nawierzchni przejazdowych oraz zmian ilościowych i struktury ruchu drogowego.
22.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 sierpnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie licencji maszynisty (Dz. U. poz. 1432)	Zmiana rozporządzenia miała na celu wdrożenie dyrektywy Komisji 2014/82/UE z dnia 24 czerwca 2014r. zmieniającej dyrektywę 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie zdrowia, wiedzy zawodowej i licencji (Dz. Urz. UE L 184 s. 11 z 25.06.2014 r.).
23.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 sierpnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie świadectwa maszynisty (Dz. U. poz. 1410)	Zmiana rozporządzenia miała na celu wdrożenie dyrektywy Komisji 2014/82/UE z dnia 24 czerwca 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie zdrowia, wiedzy zawodowej i licencji (Dz. Urz. UE L 184 s. 11 z 25.06.2014 r.).
24.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 21 lipca 2015 r. w sprawie wspólnych wskaźników bezpieczeństwa (CSI) (Dz. U. poz. 1061)	Zmiana rozporządzenia miała na celu wdrożenie dyrektywy Komisji 2014/88/UE z dnia 9 lipca 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2007/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnych wskaźników bezpieczeństwa oraz wspólnych metod obliczania wypadków (Dz. Urz. UE L 201 z 10.07.2014 r., str. 9).
25.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie uzyskiwania świadectwa doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych (Dz. U. poz. 718)	Prace nad nowelizacją rozporządzenia podjęto w efekcie licznych skarg dot. m. in. warunków, formy i trybu przeprowadzania egzaminów. Ich analiza wykazała, że egzamin przeprowadzany na dotychczasowych zasadach nie weryfikuje prawidłowo przygotowania osób zdających egzamin do wykonywania zawodu doradcy ds. bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych. Rozporządzenie rozwiązało powyższy problem, poprzez m. in. zmianę sposobu naliczania punktów za zadania

			tekstowe oraz zasad korzystania z przepisów prawnych podczas egzaminu. Mając na uwadze szeroki zakres zmian podjęto decyzje o uchyleniu istniejącego rozporządzenia i wydaniu nowego.
26.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 3 kwietnia 2015 r. w sprawie wymagań zdrowotnych, badań lekarskich i psychologicznych oraz oceny zdolności fizycznej i psychicznej osób ubiegających się o świadectwo maszynisty albo o zachowanie jego ważności (Dz. U. poz. 522)	Rozporządzenie wdraża postanowienia dyrektywy 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007 r., str. 51).
27.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 19 sierpnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań zdrowotnych, badań lekarskich i psychologicznych oraz oceny zdolności fizycznej i psychicznej osób ubiegających się o świadectwo maszynisty albo o zachowanie jego ważności (Dz. U. poz. 1349)	Zmiana rozporządzenia miała na celu wdrożenie dyrektywy Komisji 2014/82/UE z dnia 24 czerwca 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie zdrowia, wiedzy zawodowej i licencji (Dz. Urz. UE L 184 s. 11 z 25.06.2014 r.).
28.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 17 lutego 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków oraz trybu wydawania, przedłużania, zmiany i cofania autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa (Dz. U. poz. 265)	Rozporządzenie wdraża postanowienia dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dz. Urz. L 164 z 30.04.2004, str. 44 z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 227).

29.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 17 lutego 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie systemu zarządzania bezpieczeństwem w transporcie kolejowym (Dz. U. poz. 264)	Rozporządzenie wdraża postanowienia dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dz. Urz. L 164 z 30.04.2004, str. 44 z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 227).
30.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 12 grudnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinni odpowiadać funkcjonariusze straży ochrony kolei, zasad oceny zdolności fizycznej i psychicznej do służby oraz trybu i jednostek uprawnionych do orzekania o tej zdolności (Dz. U. z 2015 r. poz. 26)	Zmiana rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 października 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków jakim powinni odpowiadać funkcjonariusze straży ochrony kolei, zasad oceny zdolności fizycznej i psychicznej do służby oraz trybu i jednostek uprawnionych do orzekania o tej zdolności (Dz. U. poz. 2332) miała na celu liberalizację przedmiotowych wymagań poprzez zmianę częstotliwości przeprowadzania badań kontrolnych przez lekarza orzekającego w kolejowym Zakładzie Medycyny Pracy oraz zmianę normy częstotliwości w zakresie badań audiometrycznych dla pierwszej kategorii słuchu.
31.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 10 grudnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków technicznych eksploatacji pojazdów kolejowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 25)	W związku z wprowadzeniem przepisów regulujących tematykę utrzymania pojazdów kolejowych na poziomie Unii Europejskiej (rozporządzenie (UE) nr 445/2011 z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie systemu certyfikacji podmiotów odpowiedzialnych za utrzymanie w zakresie obejmującym wagony towarowe oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 653/2007 (Dz. Urz. UE L 122 z 11.05.2011, str. 22, z późn. zm.) zaistniała konieczność przeprowadzenia zmian w zakresie krajowych rozwiązań prawnych, dotyczących utrzymania wagonów towarowych, w celu zapewnienia ich spójności z prawem UE. W istniejącej wówczas sytuacji prawnej w obszarze utrzymania wagonów towarowych funkcjonowały dwa nieskorelowane ze sobą zestawy

			wymagań, które z jednej strony wynikały z przywołanego aktu prawa Unii Europejskiej, wskazującego wymagania dotyczące podmiotów odpowiedzialnych za utrzymanie (ECM), oraz z drugiej strony z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 października 2005 r. w sprawie ogólnych warunków technicznych eksploatacji pojazdów kolejowych (Dz. U. poz. 1771 oraz z 2007 r. poz. 1567), określającego wymagania dotyczące dokumentacji system utrzymania (dsu).
32.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 20 października 2015 r. w sprawie dokonywania klasyfikacji odcinków dróg ze względu na koncentrację wypadków śmiertelnych oraz ze względu na bezpieczeństwo sieci drogowej (Dz. U. poz. 1845)	Rozporządzenie określa metodę dokonywania klasyfikacji odcinków dróg w transeuropejskiej sieci drogowej według poziomu ryzyka, wytypowanie odcinków dróg o dużej możliwości poprawy bezpieczeństwa oraz informowanie użytkowników dróg o poziomie zagrożeń wypadkami drogowymi.
33.		Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie zakresu i trybu przeprowadzania poszczególnych rodzajów inspekcji pracy i życia marynarzy na statku (Dz. U. poz. 2103)	Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej wynikającej z art. 94 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. poz. 1569). Zgodnie z rozporządzeniem potwierdzeniem spełnienia przez statek wymagań wynikających z przepisów Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. jest dokonanie inspekcji warunków pracy i życia na statku.
34.		Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie wzoru Morskiego Certyfikatu Pracy, Tymczasowego Morskiego Certyfikatu Pracy i Deklaracji Zgodności (część I i II) (Dz. U. poz. 2102)	Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej wynikającej z art. 92 ust. 6 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. poz. 1569). Wprowadzenie wymogu posiadania przez statki morskie certyfikatów ma gwarantować przestrzeganie wymogów dotyczących warunków pracy i życia marynarzy wprowadzonych Konwencją o pracy na morzu z 2006 r. Certyfikat potwierdza, że statek morski przeszedł pozytywną inspekcję m.in. w zakresie przestrzegania czasu pracy marynarzy, warunków zakwaterowania na statku, zapewnienia marynarzom właściwej opieki medycznej na

			statku.
35.		Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie bezpiecznej obsługi statku (Dz. U. poz. 2104)	Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej wynikającej z art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281) zgodnie z którą zostaje określony wzór certyfikatu bezpiecznej obsługi statku oraz warunki ustalania składu załogi statku przez dyrektora urzędu morskiego, w tym konieczność zapewnienia w jej składzie lekarza i kucharza, mając na uwadze postanowienia IMO dotyczące minimalnej bezpiecznej obsady statku oraz wymogi Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. określające warunki pracy i życia na statku oraz zapewnienie jego bezpiecznej eksploatacji.
36.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 13 listopada 2015 r. w sprawie granicy portu morskiego w Gdyni (Dz. U. poz. 2111)	Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej wynikającej z art. 45 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934, z późn. zm.). Rozporządzenie porządkuje kwestie związane z infrastrukturą portową, ochroną brzegów morskich oraz trwałym zarządem Urzędu Morskiego w Gdyni. Zmiana pozwoli także podmiotowi zarządzającemu portem na bardziej efektywną realizację zadań w zakresie rozwoju portu oraz zapewni możliwość pozyskiwania obszarów rozwojowych poprzez korzystanie z prawa pierwokupu nieruchomości oferowanych do zbycia przez dotychczasowych właścicieli, które dzięki zmianie rozporządzenia znajdują się w projektowanych granicach portu.
37.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 20 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wyszkolenia i kwalifikacji członków załóg statków morskich (Dz. U. poz. 1846)	Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej wynikającej z art. 68 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281). Celem zmiany rozporządzenia jest rozszerzenie ścieżek awansu dla niektórych grup marynarzy, jak również uszczegółowienie przepisów niejasnych i budzących wątpliwości interpretacyjne.

			W rozporządzeniu przewiduje się uznawanie praktyki pływania zdobytej na jachtach komercyjnych oraz statkach służby państwowej specjalnego przeznaczenia do podwyższania i odnawiania dokumentów kwalifikacyjnych wydawanych na podstawie Konwencji STCW. Dodatkowo, przewiduje się uznawanie praktyki pływania zdobytej na statkach rybackich w przypadku uzyskiwania, podwyższania i odnawiania dokumentów kwalifikacyjnych w dziale maszynowym. Ponadto rozporządzenie umożliwia absolwentom morskich jednostek edukacyjnych posiadających aktualnie uznanie na poziomie zarządzania, a którzy kończyli studia na poziomie operacyjnym, odbycie skróconego szkolenia na poziomie zarządzania w dziale pokładowym i maszynowym.
38.		Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie wzorów książek praktyk w dziale pokładowym i maszynowym	Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej wynikającej z art. 74 ust. 6 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281). Projektowane rozporządzenie przewiduje wprowadzenie wzorów trzech książek praktyk: jednej dla działu pokładowego i dwóch dla działu maszynowego (specjalność mechaniczna i elektryczna). Wprowadzenie wzorów książek praktyk morskich umożliwi realizację praktyk morskich w sposób zorganizowany, zgodny z ramowym programem szkolenia na poziomie operacyjnym, a także wymogami Konwencji STCW.
39.		Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie nadzoru przeciwpożarowego w polskich obszarach morskich oraz morskich portach i przystaniach	Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 50a ust. 9 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia określa zakres nadzoru przeciwpożarowego organów administracji morskiej, sposób i tryb sprawowania nadzoru przeciwpożarowego, warunki współpracy organów administracji morskiej z podmiotami, które uczestniczą w działaniach ratowniczo-gaśniczych w obrębie polskich obszarów morskich oraz portów i przystani morskich, zakres informacji niezbędnych do

			określenia w planach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wód portowych, instrukcjach technologicznych i technologiczno-ruchowych oraz instrukcjach bezpiecznej obsługi statku oraz zakres informacji, o których mowa w art. 50a ust. 8 pkt 4 ustawy.
40.		Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie kwalifikacji i przeszkolenia członków załóg jachtów komercyjnych oraz warunków ich uzyskiwania	Projekt rozporządzenia Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie kwalifikacji i przeszkolenia członków załóg jachtów komercyjnych oraz warunków ich uzyskiwania, stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 70 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281). Projekt rozporządzenia, zgodnie z wymogami Konwencji STCW, przewiduje utworzenie działu pokładowego i maszynowego oraz trzech poziomów odpowiedzialności: pomocniczego, operacyjnego i zarządzania. Wprowadzenie proponowanych rozwiązań nie wyklucza możliwości korzystania z kwalifikacji turystycznych do zajmowania stanowisk na jachtach komercyjnych pod polską banderą. W celu ułatwienia dostępu do kwalifikacji uprawniających do prowadzenia i obsługi jachtów komercyjnych, proponuje się dwa rozwiązania alternatywne. Obok kwalifikacji zawodowych, uzyskanych zgodnie z projektowanym rozporządzeniem lub na podstawie wymagań określonych dla marynarzy zawodowych marynarki handlowej, przewiduje się możliwość uprawiania żeglarstwa na jachtach komercyjnych przez osoby posiadające kwalifikacje turystyczne, uzupełnione o świadectwa 4 przeszkoleń specjalistycznych, zgodnych z wymaganiami Konwencji STCW. Wprowadzenie takich minimalnych wymagań dla załóg jachtów komercyjnych znacząco poprawi bezpieczeństwo pasażerów przewożonych na takich jachtach, a także samych załóg na wodach morskich.
41.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22	W związku z wprowadzonymi zmianami do przepisów ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac

		<p>września 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szkolenia i egzaminowania osób ubiegających się o uprawnienia do wykonywania prac podwodnych (Dz. U. poz. 1535)</p>	<p>podwodnych (Dz. U. z 2014r. poz. 1389) w wyniku wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. 768) konieczne jest dostosowanie aktów wykonawczych do tych zmian. Nowelizacja ustawy obejmuje kwestie dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacji egzaminów; 2. Wymaganych dokumentów do ubiegania się o dokumenty kwalifikacyjne; 3. Możliwości odnowienia ważności dyplomów oraz 4. Wprowadzenia nowej kwalifikacji zawodowej - kierownika prac podwodnych III klasy. <p>Rozporządzenie zmieniające wprowadza do aktualnie obowiązującego rozporządzenia zmiany porządkujące treść dotychczasowych przepisów. Ponadto w związku z wprowadzeniem nowej kwalifikacji zawodowej oraz możliwości odnawiania dyplomów kwalifikacyjnych, które utraciły ważność przewidywane zmiany polegają na wprowadzeniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ramowego programu szkolenia i wymagań egzaminacyjnych dla kierownika prac podwodnych III klasy; 2. Ramowego programu szkolenia uzupełniającego dla odnowienia dyplomu dla osób spełniających wymagania do przedłużenia ważności dyplomu; 3. Ramowego programu szkolenia uzupełniającego dla odnowienia dyplomu dla osób niespełniających wymagań do przedłużenia ważności dyplomu. <p>Pozostałe ramowe programy szkoleń pozostają w dotychczasowej formie.</p>
42.		<p>Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 16 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu wydawania dyplomów, świadectw, książeczek nurka i dziennika prac podwodnych</p>	<p>W związku z wprowadzonymi zmianami do przepisów ustawy z dnia 17 października 2003r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1389) w wyniku wejścia w życie przepisów - ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. 768) konieczne jest</p>

		<p>oraz wzorów tych dokumentów (Dz. U. poz. 1794)</p>	<p>dostosowanie aktów wykonawczych do tych zmian. Nowelizacja ustawy obejmuje kwestie dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacji egzaminów; 2. Wymaganych dokumentów do ubiegania się o dokumenty kwalifikacyjne; 3. Możliwości odnowienia ważności dyplomów oraz 4. Wprowadzenia nowej kwalifikacji zawodowej - kierownika prac podwodnych III klasy. <p>Rozporządzenie określa szczegółowy tryb wydawania dyplomów, świadectw, książeczek nurka i dziennika prac podwodnych oraz wzorów tych dokumentów. Wprowadza ograniczenie wymagań dotyczących dokumentów załączanych do wniosków (rezygnacja lub ograniczenie wymogu wykazania się posiadaniem wykształcenia na odpowiednim poziomie). Ponadto z uwagi na zmianę podstawy prawnej do wydawania dokumentów, odwołania do przepisów w dyplomach i świadectwie musiały zostać zaktualizowane. Konieczne było opracowanie nowych wzorów dokumentów kwalifikacyjnych. Wzór książeczki nurka i dziennika prac podwodnych pozostał w dotychczasowej formie.</p>
43.		<p>Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie ramowych programów szkoleń dla osób z sektora gospodarki morskiej oraz wzorów dokumentów potwierdzających ukończenie szkolenia</p>	<p>Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r., poz. 281). Projekt rozporządzenia określa wymogi programowe dla poszczególnych szkoleń tj.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ramowy program szkoleń dla inspektora ochrony katodowej na poziomie 1 i poziomie 2, 2. ramowy program szkolenia dla inspektora nadzoru powłok malarskich statków morskich zgodnie z postanowieniami konwencji SOLAS, 3. ramowy program szkolenia dydaktycznego dla instruktorów, 4. ramowe programy szkoleń na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób: <ol style="list-style-type: none"> a) nieposiadających odpowiednich kwalifikacji morskich, b) posiadających odpowiednie kwalifikacje morskie,

			<p>c) wykonujących zadania operatora służby kontroli ruchu statków</p> <p>5. ramowy program szkolenia dla instruktorów szkolących i egzaminujących na symulatorach,</p> <p>6. ramowy program szkolenia dla egzaminatorów,</p> <p>7. ramowy program szkolenia dla personelu lądowego wykonującego prace związane z przewozem towarów niebezpiecznych drogą morską.</p> <p>W stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzenia, ramowe programy szkoleń dla osób z sektora gospodarki morskiej rozbudowano o szkolenia dedykowane instruktorom szkolącym i egzaminującym na symulatorach, egzaminatorom oraz osobom pracującym na lądzie, a wykonującym prace związane z przewozem towarów niebezpiecznych drogą morską. Ponadto, zgodnie ze zmienioną delegacją ustawową, ramowe programy szkoleń uzupełniono o warunki wstępne, określające kryteria naboru uczestników na szkolenia, oraz o warunki zaliczenia szkoleń. Szkolenia, których ramowe programy, określa projekt, są szkoleniami specjalistycznymi, skierowanymi do wąskiej grupy osób posiadających przynajmniej elementarną wiedzę lub doświadczenie z zakresu objętego tematyką szkolenia. Aby w szkoleniach tych nie uczestniczyły osoby przypadkowe, konieczne okazało się określenie minimalnych wymagań wstępnych wobec potencjalnych uczestników. Ponadto, kwalifikacje zdobyte podczas szkoleń określonych w projekcie rozporządzenia będą potwierdzane wydawanym przez administrację morską świadectwem</p>
44.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie warunków i sposobu działania służb ruchu lotniczego (Dz. U. z 2015 r. poz. 58)	Określenie, z uwzględnieniem umów i przepisów międzynarodowych, warunków i sposobu działania służb ruchu lotniczego - w rozumieniu Załącznika 11 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicagu dnia 7 grudnia 1944 r.
45.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22	Określenie, z uwzględnieniem umów i przepisów międzynarodowych, przepisów ruchu lotniczego - w

		stycznia 2015 r. w sprawie przepisów ruchu lotniczego (Dz. U. poz. 141)	rozumieniu Załącznika 2 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.
46.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 28 stycznia 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań w zakresie sprawności psychicznej i fizycznej osób ubiegających się o świadectwo kwalifikacji członka personelu lotniczego lub posiadających świadectwo kwalifikacji członka personelu lotniczego (Dz. U. poz. 255)	Wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym wymagania zdrowotne uprawniające do wydania świadectwa kwalifikacji dla specjalności pilota wiatrakowcowego o maksymalnej masie startowej (MTOM) do 560 kg oraz mechanika poświadczenia obsługi spadochronu i mechanika poświadczenia obsługi wiatrakowca o maksymalnej masie startowej (MTOM) do 560 kg uznaje się za spełnione w przypadku spełnienia wymagań w zakresie sprawności psychicznej i fizycznej dla klasy 1 lub 2, określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1178/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 311 z 25.11.2011, str. 1, z późn. zm.).
47.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 28 stycznia 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sprawności psychicznej i fizycznej kandydatów na członków personelu lotniczego oraz członków personelu lotniczego i kandydatów na członków personelu pokładowego oraz członków personelu pokładowego (Dz. U. poz. 254)	Uzupełnienie obowiązującego rozporządzenia o przepisy dotyczące wymagań w zakresie sprawności psychicznej i fizycznej dla specjalności licencjonowanych pilotów lekkich statków powietrznych (LAPL).
48.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 6 lutego 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie badań lotniczo – lekarskich (Dz. U. poz. 253)	Uzupełnienie obowiązującego rozporządzenia o przepisy dotyczące wzoru orzeczenia lekarskiego dla specjalności licencjonowanych pilotów lekkich statków powietrznych (LAPL) i pilota wiatrakowcowego o maksymalnej masie startowej (MTOM) do 560 kg.

49.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 16 kwietnia 2015 r. w sprawie szczegółowych warunków uznawania kwalifikacji i uprawnień nabytych w lotnictwie państwowym (Dz. U. poz. 654)	Określenie trybu postępowania w sprawie uznania kwalifikacji i uprawnień nabytych w lotnictwie państwowym, sposobu weryfikacji wiedzy, umiejętności i praktyki kandydata ubiegającego się o uznanie oraz warunków, jakie powinien spełnić ten kandydat celem uzyskania cywilnej licencji lub świadectwa kwalifikacji, lub wpisywanego do nich uprawnienia.
50.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 5 sierpnia 2015 r. w sprawie dokumentów oraz informacji, jakie jest obowiązany przedstawić przedsiębiorca ubiegający się o koncesję lub wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przewozu lotniczego (Dz. U. poz. 1398)	Określenie, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Dz. Urz. UE L 293 z 31.10.2008, str. 3), szczegółowych wymagań w zakresie dokumentów, jakie powinien przedstawić przedsiębiorca ubiegający się o koncesję lub koncesjonariusz.
51.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie służby poszukiwania i ratownictwa lotniczego (Dz. U. poz. 1547)	Określenie: 1) szczegółowego sposobu zorganizowania i funkcjonowania służby poszukiwania i ratownictwa lotniczego (ASAR); 2) zakresu planu ASAR i sposobu jego opracowywania; 3) szczegółowych zadań cywilno-wojskowego ośrodka koordynacji poszukiwania i ratownictwa lotniczego; 4) szczegółowego sposobu prowadzenia działań poszukiwawczo-ratowniczych; 5) sposobu współdziałania ASAR z innymi podmiotami i jednostkami.
52.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 25 września 2015 r. w sprawie służby informacji lotniczej (Dz. U. poz. 1689)	Określenie: 1) sposobu i warunków zapewniania służby informacji lotniczej; 2) wymagań, którym powinny odpowiadać mapy lotnicze i inne wydawnictwa tej służby; 3) sposobu i warunków udostępniania przez organy służby informacji lotniczej wydawnictw oraz rozpowszechniania

			przez nią innych informacji; 4) zasad współdziałania służby informacji lotniczej z zarządzającymi lotniskami.
53.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 20 października 2015 r. w sprawie użycia lasera lub światła z innych źródeł w strefach przestrzeni powietrznej (Dz. U. poz. 1816)	Określenie: 1) stref przestrzeni powietrznej wykorzystywanej do żeglugi powietrznej, w których zabronione jest emitowanie lub powodowanie emisji wiązki lasera lub światła z innych źródeł w kierunku statku powietrznego w sposób mogący spowodować oślnienie, oślepienie lub wystąpienie poświaty i mogący stworzyć zagrożenie bezpieczeństwa statku powietrznego albo życia lub zdrowia załogi lub pasażerów na jego pokładzie; 2) szczegółowych warunków użycia lasera lub światła z innych źródeł w tych strefach; 3) trybu wydawania zgody na użycie lasera lub światła z innych źródeł.
54.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 25 września 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków eksploatacji lotnisk (Dz. U. poz. 1571)	Zmiana rozporządzenia ma na celu doprecyzowanie warunków, na podstawie których zarządzający lotniskami opracowują System zarządzania bezpieczeństwem na lotniskach.
55.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 10 lutego 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szkolenia kierowców wykonujących przewóz drogowy (Dz. U. poz. 251)	W 2015 r. podjęto prace nad ww. rozporządzeniem, w którym na wniosek organizacji transportowych wprowadzono możliwość przystąpienia do testu kwalifikacyjnego osobom, które uzyskały negatywny wynik z tego testu, w innym ośrodku szkolenia niż ten ośrodek, w którym ukończyły kurs kwalifikacyjny. Ponadto rozszerzono postulat o możliwość przystąpienia do testu kwalifikacyjnego przez osoby, które nie przystąpiły jeszcze do testu kwalifikacyjnego albo uzyskały negatywny wynik z tego testu, a ośrodek szkolenia, który przeprowadził kurs kwalifikacyjny, zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia. Na wniosek organizacji transportowych zmodyfikowano również zakres tematyczny i czas trwania modułów

			szkolenia okresowego i zajęć obowiązkowych w ramach szkolenia okresowego realizowanego w formie cyklu zajęć. Uwzględniając postulat ww. organizacji, wprowadzono również możliwość, przy zachowaniu odpowiednich warunków, przeprowadzenia testu kwalifikacyjnego w grupach liczących nie więcej niż 25 osób (dotychczas grupy mogły liczyć nie więcej niż 20 osób).
56.	Cel szczegółowy 4: ograniczanie negatywnego wpływu transportu na środowisko	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 20 października 2015 r. w sprawie przeglądów i inspekcji oraz międzynarodowych świadectw w zakresie ochrony morza przed zanieczyszczeniem przez statki (Dz. U. poz. 1806)	Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881). Rozporządzenie ma na celu doprecyzowanie procedury inspekcji systemu przeciwporostowego, która wynika z Konwencji o kontroli systemów przeciwporostowych na statkach oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 782/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach. Celem regulacji jest uściślenie kwestii przeprowadzania badań systemu przeciwporostowego w miejscu inspekcji bez pobierania próbki bądź z pobraniem próbek pokrycia kadłuba. Analizy te warunkują możliwość stwierdzenia naruszeń przepisów w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach.
57.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 7 października 2015 r. w sprawie wymagań dotyczących zawartości siarki w paliwie żeglugowym (Dz. U. poz. 1665)	Treść rozporządzenia nie różni się znacznie od treści rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 6 listopada 2014 r. w sprawie wymagań dotyczących zawartości siarki w paliwie żeglugowym (Dz. U. poz. 1553) z wyjątkiem dodania w tytule rozporządzenia słów „w tym sposobu jej oznaczania”, wykreślenia przepisów zawierających nieaktualne już terminy stosowania paliw żeglugowych o zawartości siarki 1,00% m/m oraz dodania w przepisie rozporządzenia drugiej normy oznaczania zawartości siarki w paliwie żeglugowym. Dopisanie normy wynikało z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2012/33/EU, w którym alternatywnie wymienione zostały dwie metody oznaczania

			siarki w paliwie żeglugowym. Do chwili zmiany urzędy morskie wykorzystywały jedną metodę oznaczania siarki według normy PN-EN ISO 8754, która stosowana jest dla zakresu zawartości siarki w przedziale 0,03% - 5,0%, natomiast metoda PN-EN ISO 14596 stosowana jest dla zawartości w przedziale 0,001% - 2,5%. Dla paliw niskosiarkowych o zawartości siarki poniżej 0,1% dokładniejszą z wymienionych metod jest metoda PN-EN ISO 14596. Pozwala w znacznym stopniu zredukować niepewność wyników stosowanej dotychczas mniej dokładnej metody PN-EN ISO 8754.
58.		Projekt zmiany rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 7 sierpnia 2012 r. w sprawie wymagań, jakie powinny spełniać statki powietrzne ze względu na ochronę środowiska (Dz. U. poz. 953)	Zmiana rozporządzenia ma na celu dostosowanie rozporządzenia ze względu na nowelizację ustawy Prawo lotnicze w art. 53 ust. 5. Jest to działanie wyłącznie doprecyzowujące istniejące regulacje.
59.	Cel szczegółowy 5: zbudowanie racjonalnego modelu finansowania infrastrukturalnych inwestycji	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie wnoszenia i rozliczania opłat elektronicznych (Dz. U. poz. 1406)	Konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.) wynikała ze zmiany brzmienia delegacji ustawowej, dokonanej przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych, ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. poz. 1310).
60.		Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej (Dz. U. poz. 1030)	Konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 13l ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015r. poz. 460, z późn. zm.) wynikała ze zmiany brzmienia delegacji ustawowej, dokonanej przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych, ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu

			Drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. poz. 1310).
61.		Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 września 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie udzielania dotacji celowych dla jednostek samorządu terytorialnego na przebudowę, budowę lub remonty dróg powiatowych i gminnych (Dz. U. poz. 1451)	Zmiana rozporządzenia wynika ze zmiany ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego polegającej na zastąpieniu ministra właściwego do spraw administracji ministrem właściwym do spraw transportu jako organu właściwego w sprawie Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych. Rozporządzenie zawiera także zmodyfikowany otwarty katalog elementów, które powinny zawierać wnioski o dofinansowanie, umowy o dofinansowanie i rozliczenia dotacji oraz zmiany w zakresie zatwierdzania listy wniosków do dofinansowania.
62.		Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 maja 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną, oraz wysokości stawek opłaty elektronicznej (Dz. U. poz. 879)	Wdrożenie elektronicznych opłat na kolejnych odcinkach autostrad oraz dróg ekspresowych zwiększające przychody KFD.